

ÎNCHEIERE

7 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Luiza Gafton

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Raisa Mustea

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Raisei Mustea împotriva lui Nicolae Mustea cu privire la decăderea din drepturile părintești

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Raisa Mustea și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 27 aprilie 2016, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 30 septembrie 2015, Raisa Mustea a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolae Mustea, intervenient accesoriu Direcția raională asistență socială și protecție a familiei Orhei cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii a invocat că prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 29 noiembrie 2014, a fost desfăcută căsătoria între ea și Nicolae Mustea, a fost stabilit locul de trai al copiilor minori cu ea și a fost încasat de la Nicolae Mustea în beneficiul ei pensia de întreținere a copiilor minori în mărime de 800 lei lunar pentru fiecare copil.

Menționează că în legătură cu faptul că Nicolae Mustea se eschivează de la plata pensiei de întreținere a copiilor minori, la 28 mai 2015, a depus la executorul judecătoresc Daniela Mașnic o petiție, prin care a solicitat luarea măsurilor în vederea impunerii lui Nicolae Mustea să execute hotărârea judecătorească enunțată și să întrețină material copiii minori, însă nu a primit niciun răspuns.

Sușține că ulterior, a fost contactată telefonic de către executorul judecătoresc, care a informat-o că executarea documentului executoriu este imposibilă și i-a propus să se adreseze în instanța de judecată.

Afirmă că potrivit informației eliberate de către Inspectorul de Poliție Buiucani mun. Chișinău, Nicolae Mustea a fost sancționat cu amendă, conform art. 69 alin. (1) Cod contravențional, pentru purtarea față de ea.

Relevă că din certificatele nr. 149-5651/15 și 149-5652/15 din 16 septembrie 2015, eliberate de către executorul judecătoresc Daniela Mașnic, rezultă că Nicolae Mustea nu a achitat pensia de întreținere a copiilor minori începând cu luna noiembrie 2014 și până în prezent.

Indică că Nicolae Mustea nu dorește să execute obligațiile sale față de copiii minori și se eschivează cu rea-credință de la executarea hotărârii judecătorești.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 53 alin. (5), 62 alin. (4), 64 alin. (3), 67 lit. a) și e), 68 alin. (1)-(3) Codul familiei, art. 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, decăderea lui Nicolae Mustea din drepturile părintești, din motivul că se eschivează de la exercitarea obligațiilor sale părintești privind întreținerea materială a celor doi copii minori, având în același timp și un comportament amoral, care influențează negativ asupra copiilor.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 27 aprilie 2016, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Raisa Mustea și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 27 aprilie 2016.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15 martie 2017, a fost admis recursul declarat de către Raisa Mustea, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2016, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, a fost respins apelul declarat de către Raisa Mustea și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 27 aprilie 2016.

La 12 ianuarie 2018, Raisa Mustea a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

Cu referire la prevederile art. 51 alin. (2) și (3), 67 Codul familiei, consideră că prin neplata pensiei pentru întreținere, precum și a faptului că Nicolae Mustea are un comportament indiferent și neglijent față de proprii copii, este pusă în pericol sănătatea fizică și psihică a copilului, dezvoltarea morală, asigurarea condițiilor necesare materiale, la instruire etc., punând copilul într-o situație discriminatorie față de alți copii.

Menționează că prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 2 septembrie 2016, Nicolae Mustea a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional, pentru neexecutarea intenționată a hotărârii de judecată.

Remarcă că prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 2 septembrie 2016, instanța de judecată a considerat că acțiunile lui Nicolae Mustea s-au manifestat prin ignorarea categorică și intenționată de a executa măcar parțial sau treptat hotărârea judecătorească pe parcursul unei perioade îndelungate de timp și constituie eschivare de la executarea hotărârii instanței de judecată.

Notează că, tot prin hotărârea Judecătorei Orhei din 2 septembrie 2016, instanța de judecată a apreciat critic afirmațiile lui Nicolae Mustea despre lipsa unui loc de muncă și a unei surse de venit, deoarece pe parcursul perioadei vizate Nicolae Mustea, fiind apt de muncă din punct de vedere fizic, a avut posibilitatea reală de a se angaja în câmpul muncii și de a obține careva surse legale de venit, însă nu a întreprins careva măsuri concludente în acest sens.

Subliniază că Nicolae Mustea nu s-a prezentat în prezenta cauză civilă în instanța de judecată și nu a dat nicio declarație și nu a prezentat nicio probă, iar hotărârea de sancționare a lui Nicolae Mustea din 2 septembrie 2016 a devenit definitivă, având puterea lucrului judecat.

Relevă că în cadrul ședințelor de judecată în instanța de apel, avocatul ei a prezentat și anexat la dosar, materialele referitoare la dosarul penal pornit în privința lui Nicolae Mustea, în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale, și că obiectul material al acestui dosar penal este anume neachitarea pensiei de întreținere de către Nicolae Mustea, acest fapt fiind demonstrat atât prin ordonanța de învinuire anexată la materialele cauzei, cât și din declarațiile învinuitului Nicolae Mustea, unde recunoaște integral vina, însă asupra acestor probe instanța de apel nu s-a expus.

Obiectează că deși în ședința instanței de apel din 10 octombrie 2017, avocatul ei a solicitat amânarea examinării ședinței instanței de apel până la expunerea Judecătorei Orhei în dosarul penal în privința lui Nicolae Mustea și cererea a fost respinsă, instanța de apel nu s-a expus în decizia sa în niciun fel asupra cererii date.

La 15 februarie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, Direcția generală asistență socială și protecție a familiei Orhei a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat de către Raisa Mustea.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 6 noiembrie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 188), careva date cu privire la recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronată, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele

indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Raisa Mustea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Raisa Mustea, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Raisa Mustea ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Raisa Mustea se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Luiza Gafton